

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 13-07-42392 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפני כב' השופט עזריה אלקלעי

תובע

עדי מעוז

נגד

נתבעות

1. דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ
2. א.ר. לוגיסטיק נדל"ן בע"מ
3. סוכנות מכוניות לים התיכון בעמ
4. צ'מפיון מוטורס בע"מ
5. סמארט קלאב אחזקות בע"מ
6. פזגז בע"מ
7. תדהר מרכז רפואי להשתלות שיניים מרכז בע"מ
8. אס.אס.אן יזום ושיווק נדל"ן בע"מ
9. שטראוס מים בע"מ
10. קרסו נדל"ן בע"מ
11. קבוצת איזנברג נדל"ן בארץ ובעולם בע"מ
12. אייטרייד בע"מ

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
1. בפניי תביעה שהגיש התובע נגד הנתבעות, בגין משלוח דברי פרסומת לתובע, בניגוד להוראות סעיף 30 א. לחוק התקשורת (בזק ושירותים), התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק").
2. חלק מהנתבעות הגיעו להסדר פשרה עם התובע מחוץ לכתלי בית המשפט ופסק דין זה מתייחס לנתבעות 1, 2, 3, 6, 8, 11 ו-12.
3. מאחר ולא היתה בין הצדדים מחלוקת עובדתית באשר למשלוח דברי פרסומת, הגיעו הצדדים להסכמה דיונית לפיה, השאלה שתעמוד להכרעה הינה גובה הפיצויים שיש לפסוק לזכות התובע, לאחר שהצדדים יגישו את סיכומיהם בעניין זה.

טענות התובע

4. הנתבעות יחדיו שלחו אל התובע 30 דברי פרסומת, כאשר בחלק מהן ניתן היה לאתר את הגורם ששלח אותן:
- 4.1. הנתבעת 2 שלחה 7 דברי פרסומת.
- 4.2. הנתבעת 3 שלחה 5 דברי פרסומת.
- 4.3. הנתבעת 6 שלחה 3 דברי פרסומת.
- 4.4. הנתבעת 8 שלחה 2 דברי פרסומת.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 13-07-42392 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 4.5. הנתבעת 11 שלחה דבר פרסומת 1.
- 2 4.6. הנתבעת 12 שלחה 12 דברי פרסומת.
- 3 5. התובע זכאי לפיצוי סטטוטורי ללא הוכחת נזק, בהתאם להוראות סעיף 30 א (י/4) לחוק, וזאת
- 4 בסך של 1,000 ₪ עבור כל דבר פרסומת.
- 5 6. בנוסף, בהתאם לסעיף 29 א(ב) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א - 1981, קבע המחוקק את הזכות
- 6 לפיצוי סטטוטורי של עד 50,000 ₪ בגין פגיעה בפרטיות בלא הוכחת נזק.
- 7 7. לטענת התובע, יש במקרה שבפניי לפסוק פיצוי סטטוטורי מלא, ואין מקום לטענות הנתבעות
- 8 בדבר סחטנות או חוסר תום לב או הקטנת נזק ואשם תורם.

טענות הנתבעות 1, 3, 6, 8 ו-11

- 11 8. כבר בעת הפניה הראשונה של התובע למי מהנתבעות, הנתבעות הסירו את התובע מכל רשימות
- 12 התפוצה שלהן וחדלו באופן מידי לשלוח לו דברי פרסומת.
- 13 9. בד בבד, הנתבעות אישרו בפני התובע כי אכן שלחו לו דברי פרסומת וכי ככל הנראה כתובת
- 14 הדואר האלקטרוני שלו הגיעה לידיהן כאשר ביצע רכישה של מוצר דרך מי מלקוחותיהן, ולכן
- 15 נראה כי דבר פרסומת הגיעה לתיבת הדואר שלו בטעות.
- 16 10. לאור הטעות ולבקשת התובע, הציעו לו הנתבעות פיצוי, אך התובע לא ידע שובע ודרש את
- 17 הגדלת הפיצוי תוך שהוא מתנהל בסחטנות.
- 18 11. התביעה הוגשה בחוסר ניקיון כפיים ובחוסר תום לב, תוך שהתובע טומן ברשת האינטרנט 5
- 19 כתובות דואר אלקטרוני, אוגר את ההודעות בדבר פרסומת כמוצא שלל רב ונמנע במכוון
- 20 מלהסיר עצמו מרשימת התפוצה, באמצעות לחיצה על קישור "הסר מרשימות התפוצה".
- 21 12. חוסר תום ליבו של התובע בא לידי ביטוי גם בתביעותיו הכפולות שכן הוא עתר לקבלת פיצוי
- 22 מלא בגין דבר פרסומת מהנתבעת 1 ובנוסף תבע בגין אותן מודעות פרסומת, גם את הנתבעות 3,
- 23 6, 8 ו-11, שהינן חברות ששלחו מודעות פרסומת באמצעות הנתבעת 1 ולפיכך יש לחייב רק פעם
- 24 אחת את מי מהנתבעות ביחס לכל מודעת פרסומת שקיבל התובע.
- 25 13. התובע הינו תובע סדרתי שפיתח שיטה להשיג רווח קל באמצעות טווייט קורים ברשת
- 26 האינטרנט של 5 כתובות דואר אלקטרוני ואגירת דברי פרסומת.
- 27 14. התובע נמנע מלפנות אל הנתבעות בטרם הגשת התביעה, ובכך יש משום חוסר תום לב, שיש בה
- 28 כדי לגרום להפחתת הפיצוי.

טענות הנתבעת 2

- 30 15. בנוסף לטענות שהועלו ע"י יתר הנתבעות, טוענת הנתבעת 2 כי יש לדחות את התביעה נגדה
- 31 במלואה שכן כל ההודעות שנשלחו לנתבע, שוגרו ע"י הנתבעת 1 "דיגיטל".

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 13-07-42392 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

16. הנתבעת 2 שכרה את שירותיה של דיגיטל, חברת פרסום מהרציניות בשוק, שמציגה עצמה כחברה הפועלת לפי הוראות החוק, ולפיכך משההודעות נשלחו לנתבע ע"י דיגיטל, שלא בשליטתה או בידיעתה של הנתבעת 2, הרי יש לדחות את התביעה נגדה.

דיון והכרעה

17. כאמור, השאלה שעלי להכריע בה, הינה גובה הפיצוי שיפסק לזכות התובע בגין משלוח דברי הדואר, אשר שיגורן אינו שנוי במחלוקת.

האם מדובר בתביעה לפיצוי כפל

18. אקדים ואתייחס לטענה לפיה תביעתו של התובע נגד הנתבעות מהווה תביעת כפל במובן זה שהוא תובע פיצוי כפול מהנתבעת 1 ומכל יתר הנתבעות, בגין אותם דברי דואר שנשלחו ע"י הנתבעות 3, 6, 8 ו-11 באמצעות הנתבעת 1.

19. לא אוכל לקבל טענה זו, שכן בהתאם לנטען בכתב התביעה ובהתאם לנספחים שצורפו לכתב התביעה, דברי הדואר שנשלחו על ידי הנתבעות 3, 6, 8 ו-11, מיוחסות רק להן, ואילו דברי הדואר שהופצו באמצעות הנתבעת 1, לא היו ניתנים לייחוס למי מהנתבעות, ולפיכך הן יוחסו לנתבעת 1 בלבד כך שאין תביעת כפל בפניי.

העקרונות לקביעת הפיצוי

20. לאחרונה, נקבעו בפסיקת בית המשפט העליון העקרונות שלפיהן יש לנהוג בעת קביעת פיצוי ביחס למשלוח "דואר זבל".

21. ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון [פורסם בנבו] נקבע:

"כשלעצמי סבורני, כי אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה, אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30(א) לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק - 1,000 ש"ח - נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות, לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(י)(1) הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן - בנסיבות המתאימות - להפחית..."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 42392-07-13 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בפיצויים מעין אלה, לא הטיל המחוקק על הנפגע חובה שבדין להקטין את נזקו (ואין באמור, כמובן, כדי להפחית מחובתו של הנפגע, ככל בעל דין בכל עניין משפטי, לנהוג בתום לב), ...עם זאת, אין בדברים אלה כדי למנוע מבתי המשפט, בקביעת גובה הפיצויים שיש לשלם על הפרת סעיף 30 לחוק, לשקלל בין יתר הגורמים גם את העובדה שהמעוול איפשר להסיר את שמו של הניזוק מרשימת תפוצת דברי הפרסומת בקלות יחסית, ...אולם הדגש הוא על האופן בו התנהג המעוול ולא על חובתו של הניזוק להקטין את נזקו. ...שכן החלה של חובת הקטנת הנזק כפשוטה יכולה להביא לכך שסכום הפיצויים יתאפס כליל, שעה שבית משפט יקבע בעניינו של פלוני כי יכול היה למנוע את הנזק שנגרם לו במאמץ סביר, ועל כן אין מקום לפצותו כלל ...ברי, כי סעיף 30 לחוק התקשורת מעודד הלכה למעשה הגשת תביעות רבות מכוחו, בקלות יחסית, ואין זה פלא כי יש אשר אולי יראו בכך מקור הכנסה נאה בטרחה מועטה ...אולם, אין באמור כמובן כדי לפגוע בשיקול דעתם של בתי המשפט, ככל שימצאו לנכון לקבוע למשל, כי תובע פלוני מייצר תביעות חדשות לבקרים, מה שעל פניו עלול להחשיד בתאוות רווח אישי, ועל כן תתקבל תביעתו בשיעור מופחת...."

22. ברע"א 1954/14 אילן חזני נ' שמעון הנגבי (סיתונית מועדון דאיה ורחיפה במצנחים) [פורסם בנבו] נקבע:

"להשקפתי, בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית). חשוב להדגיש כי כמות ההודעות שנשלחה לתובע גודרת את תקרת הסכום שבית המשפט רשאי לפסוק (בית המשפט אינו רשאי לפסוק פיצוי העולה על 1,000 ש"ח בגין כל הפרה ללא הוכחת נזק), אך מעבר לכך היא אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים שנמנו לעיל. כך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 13-07-42392 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

למשל אפשר שייפסק פיצוי בסכום זהה לאדם שנשלחו לו 100 הודעות ולאדם שנשלחו לו 1,000 הודעות, ובלבד שהפיצוי השיג את תכליות החוק: אכיפה והרתעה אפקטיבית ומידתית. נקודת המוצא היא שתביעה בגין הפרה בודדת תזכה את התובע במלוא הסכום (1,000 ש"ח) כדי שתושג התכלית ההרתעתית. ככל שמספר ההפרות עולה כך גדלה התקרה שבית המשפט רשאי לפסוק, אולם עליו להיעצר בסכום המשקף הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא לפסוק מעבר לכך.

סוג שני של שיקולים עניינו בשאיפה לעודד הגשת תביעות יעילות שמטרתן להגשים את תכליות החוק. ...כשמדובר בתביעה אישית לפי סעיף 30א(י) לחוק, סכום הפיצוי שייפסק אינו קשור בנזק שנגרם בפועל, אלא נועד כשלעצמו לתמרץ הגשת תביעות יעילות. במובן זה יש לראות בפיצוי מעין "גמול מיוחד" לתובע המייצג...

האם היה מקום להטיל על המשיב נטל להסיר את עצמו מרשימת התפוצה? ...אני שותף לעמדת חברי שאין מקום להכיר בנטל הקטנת נזק לעניין עצם החבות בפיצוי, אולם לטעמי העובדה שהשולח כלל בהודעה אפשרות כאמור אינה צריכה להוות שיקול להפחתת סכום הפיצוי. ...בצד האמור, אין צריך לומר, כי שיקול הדעת של בית המשפט בשאלת הפחתת הפיצוי יופעל בכל מקרה לפי נסיבותיו."

טענת הנתבעת 2 לפיה דברי הפרסום נשלחו שלא בידיעתה ולא בשליטתה

23. באשר לטענה שהועלתה ע"י הנתבעת 2 ולפיה יש לדחות את התביעה נגדה שכן ההודעות נשלחו ע"י חברת דיגיטל שלא בידיעתה וללא שליטתה, הרי שלא אוכל לקבל טענה זו.

24. בהתאם לקבוע בפרק ה"הגדרות" בסעיף 30א(א) לחוק:

"מפרסם" - מי ששמו או מענו מופיעים בדבר הפרסומת כמען להתקשרות לשם רכישתו של נוסא דבר הפרסומת, מי שתוכנו של דבר הפרסומת עשוי לפרסם את עסקיו או לקדם את מטרותיו, או מי שמשווק את נוסא דבר הפרסומת בעבור אחר; לעניין זה, לא יראו כמפרסם מי שביצע, בעבור אחר, פעולת שיגור של דבר פרסומת כשירות בזק לפי רישיון כללי, רישיון מיוחד או מכוח היתר כללי, שניתנו לפי חוק זה."

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 13-07-42392 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

25. סעיף 30א(י) לחוק קובע:

"(1) שוגר דבר פרסומת ביוזעין בניגוד להוראות סעיף זה, רשאי בית המשפט לפסוק בשל הפרה זו פיצויים שאינם תלויים בנזק (בסעיף זה - פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 1,000 שקלים חדשים בשל כל דבר פרסומת שקיבל הנמען בניגוד להוראות סעיף זה;

....

(5) חזקה על מפרסם ששיגר דבר פרסומת בניגוד להוראות סעיף זה, שעשה כך ביוזעין כאמור בפסקה (1), אלא אם כן הוכיח אחרת;

".....

26. אין חולק כי הנתבעת 2 הינה "מפרסם" לפי ההגדרה בחוק. החוק קובע חזקה לפיה מפרסם שיגר את דבר הפרסומת ביוזעין, ומטיל על המפרסם את הנטל לסתור חזקה זו.

27. במקרה שבפני טוענת הנתבעת 2 כי מאחר ששכרה את שירותיה של הנתבעת 1 לצורך משלוח הפרסומים ומאחר שסמכה על הנתבעת 1 כי תפעל כדין, בהיותה חברה ידועה בתחום, הרי שהיא עצמה פטורה מאחריות למשלוח הפרסומים.

28. טענה סתמית זו של הנתבעת 2 אין בה כדי להרים את נטל ההוכחה המוטל עליה לסתירת חזקת הידיעה. אין מפרסם יכול לרחוץ בנקיון כפיו, רק מאחר ועשה שימוש בשירותיו של צד שלישי לצורך ביצוע הפרסום. על מפרסם להוכיח מה עשה, באופן פוזיטיבי, וכיצד נזהר מלשלוח דברי פרסום המהווים "דואר זבל" לנמענים, במקרה שבפני, הנתבעת 2 לא עשתה כן.

סוף דבר

29. בהתאם לעקרונות שהותוו על ידי בית המשפט העליון, בהתחשב באופי הפרסומים, בכמותם, ובכך שהנתבעות (למעט הנתבעת 2) נטלו אחריות על משלוח הפרסומים, הנני סבור כי בנסיבות העניין, יש לפסוק לתובע פיצוי עבור כל דבר פרסומת שנשלח ע"י מי מהנתבעות בסך של 700 ₪. 30. אשר על כן, אני מחייב את הנתבעות (כל אחת מהן בנפרד) לשלם לתובע את הסכומים כדלקמן:

30.1. אני מחייב את הנתבעת 1 לשלם לתובע עבור 12 הודעות סך של 8,400 ₪.

30.2. אני מחייב את הנתבעת 2 לשלם לתובע עבור 7 הודעות סך של 4,900 ₪.

30.3. אני מחייב את הנתבעת 3 לשלם לתובע עבור 5 הודעות סך של 3,500 ₪.

30.4. אני מחייב את הנתבעת 6 לשלם לתובע עבור 3 הודעות סך של 2,100 ₪.

30.5. אני מחייב את הנתבעת 8 לשלם לתובע עבור 2 הודעות סך של 1,400 ₪.

30.6. אני מחייב את הנתבעת 11 לשלם לתובע עבור הודעה 1 סך של 700 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

תא"מ 42392-07-13 מעוז ואח' נ' דיגיטל אימפקט החזקות בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בנוסף, תשלמנה הנתבעות לתובע הוצאות ושכר טרחת עו"ד בסכום של 600 ₪ כל אחת, הסכום
האמור ישולם ע"י כל אחת מהנתבעות בנפרד (הוצאות ושכ"ט בסך כולל של 4,200).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ט"ז טבת תשע"ה, 07 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.

עזריה אלקלעי, שופט